

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paraclišeri 100 lei.

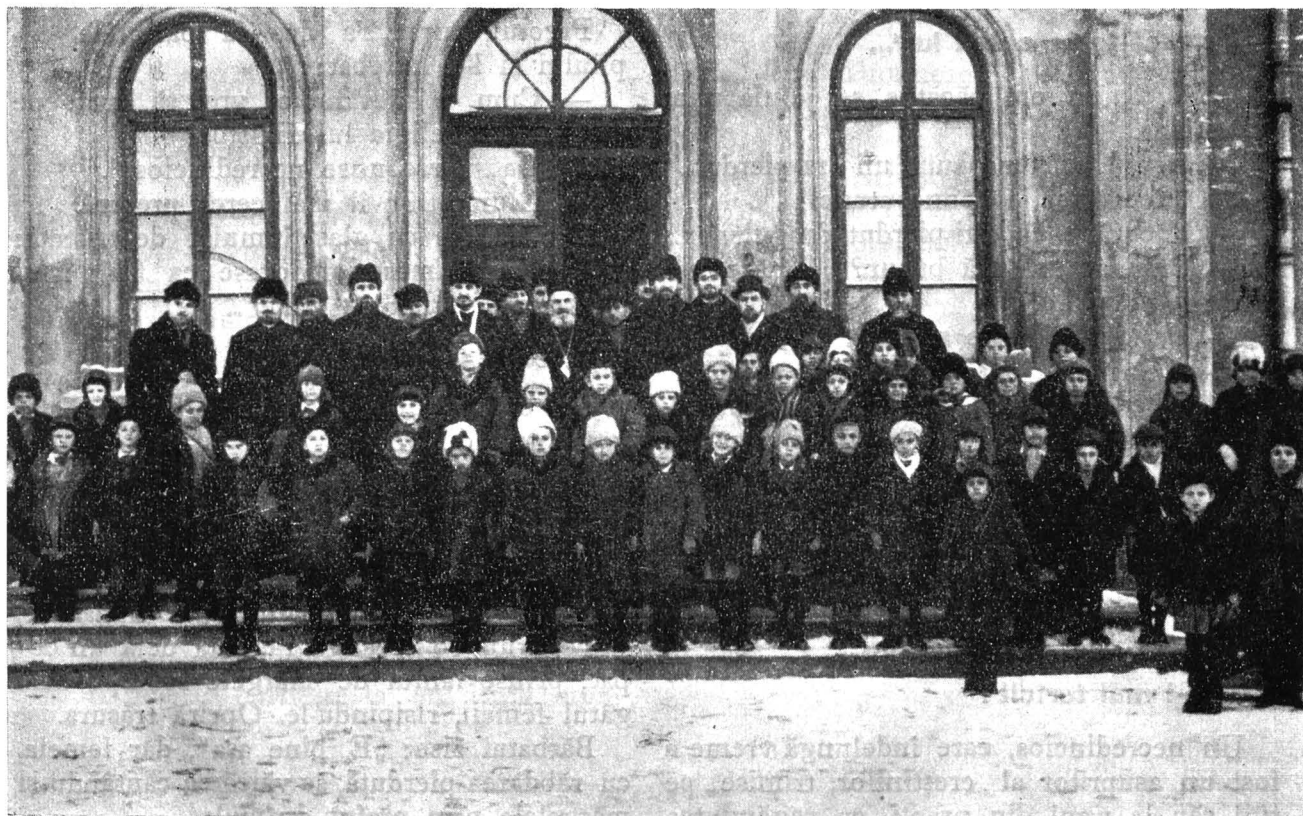
ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

CÂNTAREA RELIGIOASĂ UNISONĂ A COPIILOR

Ne doare inima când auzim și vedem de multe ori, că în Bisericile noastre, cântarea Sfintei Liturghii a rămas tot pe seama exclusivă a celor doi cântăreți. Ne așteptăm ca prima roadă a catehizării copiilor în școala primară de către Preot, să fie apropierea copiilor din dragoste către

Sfânta Biserică și participarea lor activă la serviciul divin.

Căci ce poate să fie mai frumos pentru satul nostru, — decât ca părinții să vadă cum copiii lor au învățat să deslușească prin cântări cu glasuri nevinovate, marea dramă a vieții și patimilor Domnului Hris-

P. S. Arhiereu Veniamin cu Părintele Consilier cultural la Giurgiu în mijlocul copiilor după o lecție de religie cu C. Preoți ai jud. Vîlșca, convocați în conferință catehetică.

tos, din mistica și simbolică sa desfășurare în Sf. Liturghie!... Nu s'at tot copiii noștri, cari se întrec a cânta prohodul în Vinerea Patimilor, la serviciul înmormântării Domnului Hristos?

Nu le cere nimeni să cânte pe două sau trei voci. Ci cântare unisonă, pe tradiționalul glas al cincelea, cum am început și noi să învățăm răspunsurile liturgice. Și nici să înceapă cu ceiace este mai greu. Ci cu „Tatăl nostru”, „Sfinte Dumnezeule”, primele răspunsuri și apoi încet, încet, copiii singuri cer să cunoască cântarea întreagă.

Înțelegem multe dificultăți ale preotului. Dar tocmai aici se poate vedea tactul său și buna înțelegere cu învățătorul. Căci în Biserică, nu-i mai poate conduce preotul pe copii.

Am văzut la Teleorman aproape douăzeci de coruri religioase, conduse de învățători. Trebuie să le câștigăm și lor adeziunea pentru această lucrare.

Pentru bisericile unde lucrarea aceasta se face, ne bucurăm din toată inima.

În primăvară suntem anunțați de concursul corurilor religioase la Giurgiu, Ploești și C.-Lung!

Dovadă că, cu atențiune și perseverare, — se înving greutățile. Bucuria va fi mare, când în cel din urmă sat al Arhiepiscopiei noastre, — se va aprinde sufletul tineretului școlar, prin cântarea creștină pentru Domnul Hristos, lângă sfintele noastre altare, în toate Duminicile și Sărbătorile.

Consilier

DIN VIAȚA CREȘTINA ÎN PILDE

de AL. LASCAROV MOLDOVANU

EXEMPLE DE FOLOSIT LA CONFERINȚELE RELIGIOASE POPULARE DE CERCURILE PASTORALE

BISERICA

„Așează-te în calea lui“...

Intr'o zi, un om păcătos se jăluia unui credincios.

— „Dragă prietene sunt un om pierdut...“

Cel credincios îi spune atunci:

— „Bucură-te că ești pierdut, dragul meu...“

— „Cum așa, să mă bucur?“ îi răspunse mirat păcătosul.

— „Da, fiindcă este scris în Evanghelie: „Iisus a venit să găsească pe cel pierdut...“

— „Și ce trebuie să fac pentru aceasta?“.

— „Foarte lesne: să te așezi în calea lui Iisus, ca să te găsească“.

— „Și care-i calea lui Iisus“.

— „Este calea pe care ne-o arată Evanghelia și Biserica Lui“.

CREDINȚA

Cine-i mai fericit?

Un necredincios, care îndelungă vreme a fost un asupritor al creștinilor, trimise pe fiul său la unul din preoți, cu rugămintea

să-l învețe religia creștină, ca apoi să-l boteze.

Preotul, mirat, s'a dus la părintele copilului și l-a întrebat:

— „Cum, e adevărat că vrei să înveți pe copilul tău religia lui Hristos?“

— „Da...“, răspunse necredinciosul.

— „Glumești?“ îl mai cercă preotul.

Dar el zise cu glas înmuiat de tristeță:

— „Nu glumesc, ci doresc ca fiul meu să fie mai fericit ca mine...“

„E bine așa...“

Un bogat plin de credință avea o nevastă necredincioasă.

Orice i s'ar fi întâmplat, bogatul zicea: „E bine așa“.

Intr'o zi, amândoi treceau printr'o pădure, având la ei o mare sumă de bani pe care o duceau drept danie la o mănăstire.

Pe drum, o creangă răseală delă un copac, prinse lanțul de mărgelă scumpe delă gâtul femeii, risipindu-le. Opriră trăsura.

Bărbatul zise: „E bine așa“, dar femeia, cu răbdarea pierdută, se văicărea căutându-și mărgelă prin praful drumului.

Pe când stăteau acolo, veni în goană spre ei, pădurarul care păzea pădurea aceea și le zise:

— „Întoarceți repede trăsura îndărăt, că chiar acum am primit veste că la capătul pădurii vă așteaptă niște tâlhari să vă prade.

Întoarseră trăsura și porniră în grabă. Bărbatul zise femeii:

— „Ai văzut că a fost bine așa?

Femeia nu mai zise nimic, ci îi mulțumi lui Dumnezeu că îi ferise de tâlhari.

Pomul cu roade.

Un om credincios fiind asuprit de necredincioși, merse într-o zi la duhovnicul său — și i se plânse zicându-i:

— „Ce au cu mine părinte, de nu mă lasă în pace?“

Părintele, un om bătrân și plin de înțelepciune, îl luă și-l duse în grădină. Acolo se aflau și pomi roditori și alții neroditori.

— „Iată, fiul meu, ai aici pilda vieții... Crezi tu oare, că aruncă cineva cu pietre în pomii aceștia cari au numai frunze? Nu, fiule — oamenii aruncă cu pietre numai în pomii cu roade. Fii vesel că te asupresc oamenii — căci asemeni pomului cu roade ești...“

DUHUL SFÂNT

Roata credinței.

Intr-o zi un om credincios fu întrebat astfel de un prieten al său:

— „Spune-mi, frate, când omul se întoarce din nou la Dumnezeu, ce daruri încep să lucreze mai întâi în viața lui: „credința, căința, frica de iad, nădejdea?“.

Credinciosul îi răspunse:

— „Spune-mi prietene, când o roată începe să se învârtă, care-i spița care pornește mai întâi?“

— „Porneșc toate deodată..., îi răspunde prietenul.

— „Vezi — zise credinciosul — tot așa e când sub bătaia vântului Duhului Sfânt, sufletul nostru pornește la un drum nou.

Toate darurile cerești și sufletești se pornesc deodată, spre o rodnică lucrare, în-tocmai ca și spițele roatei...“

POCĂINȚA

Drumul lacrimilor.

Un mare bandit, după ce a trăit o viață de nelegiuiri, și-a luat îndemnul să se pocăiască.

A mers la un pustnic și i-a spus gândul. Pustnicul l-a sfătuit:

— „Ia un butoi mare și-l umple cu apă. Și când o fi plin să știi că Dumnezeu te-a iertat“.

Omul merse și făcu așa. Dar dece turna de ce butoiul gol rămânea. Turna zadarnic. Incepu el atunci să se mâhnească, zicându-și:

— „Se vede treaba că nu găsesc iertare la Dumnezeu...“

Așa de mare era mâhnirea lui, încât începu să-i curgă lacrimile.

Atunci s'a petrecut o minune.

Butoiul s'a umplut pe dată, iar omul simți în suflet mângâierea iertării lui Dumnezeu.

Numai prin lacrimile pocăinței putem căpăta dela Dumnezeu iertarea păcatelor noastre.

RUGĂCIUNEA

Cuvinte puține, duh mult.

Intr-o zi, un călător prin pustie întreabă pe sfântul Macarie:

— „Cum ne vom ruga?“

Iar el îi răspunse:

— „Nu e nevoie de cuvinte multe, ci numai, ridicând mâinile în sus, să zici: „Doamne, precum voiești și precum știi, miluește-mă! iar de năvălește asupra ta puhoiul păcatului, se cade a zice: „Doamne miluește!“ Că el știe cele ce ne sunt de folos, și el dă, milostivindu-ne...“

Al. Lascarov-Moldovanu

LECTII MODEL PENTRU INSTRUCȚIA RELIGIOASĂ ȘI CÂNTAREA RELIGIOASĂ LA CURSUL PRIMAR

după D. CĂLUGĂR, din „Hristos în școală”

O lecție de cl. II: **Vinderea lui Iosif.**

Introducere. Câți copii i-a dat Dumnezeu lui Avraam? (Numai unul: pe Isac). De ce dorea Avraam să aibă un copil? Pentru ce i-a îndeplinit Dumnezeu dorința lui Avraam? (Avraam era credincios și bun). Toți oamenii sunt dăruți de Dumnezeu cu copii? Unora de ce nu le dăruiește (Se vede că nu-i află vrednici). Așa, copii. Dar văd că la noi în sat trebuie să fie mulți oameni vrednici, căci rari sunt acei cari să nu aibă nici un copil. Ia să vedem. Tu câți frați ai, N.? Dar tu?... Ei, dar mulți mai sunteți! Ce faceți toată ziua pe acasă? (Ne jucăm, mai ajutam pe părinți...). Ce ajutor le dați? Cum vă purtați frații între voi? (Ne ajutam, cei mai mari îngrijim de cei mai mici. Așa și trebuie, copii. Căci cineva se bucură tare mult, când vă știe cu o purtare bună unul față de altul. (Părinții și Dumnezeu). Eu cunosc o istorioară cu mulți frați.

Anunțarea. Să ascultați cum s'a purtat ei unul față de altul.

Tratarea. Isac, fiul lui Avraam, avu doi fii: Isac și Iacob. Cel de al doilea, Iacob, avu însă doisprezece feciori! Doisprezece! Vedeți cât de darnic a fost Dumnezeu față de acest om! Și toți doisprezece erau sănătoși și voinici. Unul mai frumos decât altul, iar când se adunau la un loc și se jucau copilărește, își era mai mare dragul să-i privești cum aleargă și să-i auzi cum chiuie. „Bun credincios trebuie să fie Iacob către Dumnezeu! Privești cu câți feciori frumoși l-a dăruit”—ziceau mulți din oameni, care treceau pe lângă casa lui Iacob. Și aveau dreptate.

Dar Iacob avea și avere multă, încât putea să-și crească bine cei doisprezece copii. Dumnezeu îi dăruise pământuri întinse și multe turme de oi și alte animale. Când se făcură copiii mai marișori, Iacob îi obișnuie să meargă cu turmele la pășune. Se sculau în fiecare zi din dimineață, își luau merinde, un tolag în mână și plecau în urma animalelor.

Imi pare rău, dar trebuie totuși să vă spun, că nu toți cei doisprezece frați erau la fel de buni și ascultători către părinți și către bunul Dumne-

zeu. Unii dintre ei nu se supuneau și de multe ori se certau unul cu altul. Urât lucru.

Între toți se afla însă unul, nu chiar cel mai mic, dar cel mai bun și mai ascultător. Pe el îl chema Iosif. Iosif era slăbuț la trup, nu prea înalt; avea fața albă, albă ca laptele și capul acoperit de un păr gălbui și lung. Ochii lui erau tare luminoși și zămbia mereu cu ei. Se vedea, că are un suflet bun și curat. Când ajunse și Iosif de vre-o 16 ani începu să meargă și el cu turmele la pășune, împreună cu ceilalți frați. Dar și acolo se purta frumos, ca și acasă. Când îi vedea pe frații săi făcând lucruri rele, ori îi auzea spunând cuvinte urâte, Iosif își întorcea fața în altă parte, ca să nu-i vadă și își astupa urechile ca să nu-i audă. Vrednic copil! Iar seara, când se întorceau cu toții acasă, copilul povestea părinților săi lucrurile urâte, pe care le-a văzut la frații săi mai mari. Pentru purtarea lui cea bună, părinții i-au și făcut o haină lungă, frumoasă, pestriță, ca să-l cunoască dintre ceilalți copii. Cât de frumos îi ședea lui Iosif, îmbrăcat cu această haină lungă până la pământ!

Dar frații îl urau pe Iosif. Ei erau mânioși pe dânsul fiindcă era un copil atât de bun și de cuminte. Ar fi voit să fie rău și neascultător ca și ei. Nici nu puteau să audă, când ziceau unii oameni: „Ce băiat cuminte este Iosif!” Nu peste mult timp ura lor crescuse și mai tare. Să vedeți din ce pricină.

Într-o dimineață de vară, după ce s'au sculat cu toții și erau gata să plece cu turmele la pășune Iosif îi opri și le zise: „Așteptați puțin, căci am să vă spun un vis frumos”. Toți s'au adunat în jurul lui. Unii mai râdeau și se loveau cu cotul. Ba mai și strângeau din ochi, râzând de fratele lor mai mic. Cei mai mulți steteau atenți și abia așteptau să-l audă vorbind. „Eram pe câmp cu toții și legam snopi, începu Iosif. Snopii mei steteau drepti, iar ai voștri se aplecau și se înclinau la ai mei”.

Nici nu-l lăsară să termine bine, și toți începură să strige: „Ce? Să ajungi mai mare decât noi și să ne închinăm ție?! Asta nu va fi nicio-dată!” Până departe pe câmp nu au încetat cu

strigătele și cu amenințările. Il urau acum și mai mult și au hotărât să se scape de dânsul.

Au trecut câteva zile dela Această întâmplare. Bietul Iosif nici nu mai avea cu cine schimba o vorbă. Căci seara, când se întorceau frații lui de la câmp, nici nu voiau să stea de vorbă cu dânsul. De multe ori nici nu răspundeau la întrebările lui. Până când într-o zi tatăl îi zise: „Iosif! Să mergi la câmp și să vezi ce mai face frații tăi“. Iosif ascultă. El era obicinuit să se supună repede la voința părinților săi. Și plecă.

Era aproape de miezul zilei, când ajunsese la locul unde se aflau frații lui cu turmele. Aceștia, îndată ce l-au văzut au început să strige: „Iată vine visătorul! Veniți să-l omorâm și să zicem că l-a mâncat o fiară sălbatecă. Tata ne va crede“. Și l-au prins. „Nu mă omorâți! Nu mă omorâți!“ — se ruga bietul copil. „Și eu zic să nu-l omorâm“ zise cel mai mare dintre frați. Iosif e fratele nostru și e păcat să verși sânge de frate. Dumnezeu nu ne va ierta niciodată acest păcat mare. Mai bine să-l aruncăm într-o groapă adâncă, într-o fântână fără apă. Va muri el acolo de foamă și de sete“. Se vede, că fratele cel mai mare îl iubia pe Iosif și voia să-l scape dela moarte.

„Bine-i așa“ — răspunseră ceilalți. Apoi repede l-au desbrăcat de haina cea frumoasă și l-au aruncat în fântână. Bietul băiat! Cum se ruga de frații săi să-l scoată afară! Plângea, plângea cu hohote! Dar ei nici nu se gândeau la una ca aceasta. „Acum ne-am scăpat de visător“ — ziceau unii către alții.

Apoi s'au așezat jos pe iarbă, ca să mănânce. Era amiazi. Dintre ei lipsia fratele cel mai mare. El era tare neliniștit și nu știa cum să-l scoată pe Iosif din groapă, fără să fie văzut de frații săi. Se preumbla pe departe făcând tot felul de planuri.

Când mâncau mai bine, iată că se vedeau în depărtare niște neguțatori din Egipt. Ei se apropiu încet cu cămilele lor.

„Știți ce fraților?“ — zise unul dintre ei. Dacă va muri Iosif, în groapă, al nostru e păcatul. Mai bine să-l vindem acestor neguțatori. În felul acesta, scăpăm de el și câpătăm și bani“. „Bine zici“ — răspunseră toți ceilalți. Au lăsat mâncarea jos și l-au scos repede, pe Iosif, din fântână. Neguțatorii erau acum aproape de ei.

— Nu cumpărați un copil? — îi întrebară ei.

— De ce nu, dacă e frumos?! — răspunseră neguțatorii.

— Priviți, acesta este!, mai ziseră frații cei răi, arătând spre Iosif.

— O, e tânăr și frumos! Vă dăm 20 de arginți pe el. Vă învoiți?

— Ajunge, ajunge! Dați banii și luați copilul.

Bietul Iosif! Plângea acum și mai tare! Se sbătea să scape din mâna neguțatorilor. Dar aceștia erau tari. Indată i-au legat mâinile și picioarele și l-au pus pe o cămilă. Apoi dând mâna cu vânzătorii, au plecat spre Egipt. Mult timp după aceea s'au auzit țipetele lui Iosif.

Peste puțin se întoarse și fratele lor mai mare. Acesta aflând despre vinderea lui Iosif, plânse amar. Numai el îl iubea pe copil.

Dar cum să se întoarcă ei acasă fără Iosif? Ce va zice tatăl lor? Ca să scape de orice bănuială, ei tăiară un ied, apoi, rupând haina lui Iosif, o înmuieră în sânge. Seara, la întoarcere spre casă, toți se prefăceau că plâng. Apoi, când intrară pe poarta curții, arătară tatălui lor haina plină de sânge: „Tată, am găsit această haină pe câmp. Dar pe Iosif nu l-am aflat“ — ziseră ei. Iacob lua haina în mână, se uită puțin la ea și zise: „E haina lui Iosif! Vreo fiară sălbatecă l-a mâncat“. Și ochii i se umplură de lacrimi. Nu mai putu vorbi nimic și se retrase în casă. Multă vreme a plâns Iacob, cu amar, după fiul său cel iubit, după Iosif. (Intuiția. Reproducerea liberă).

Rezumat și apreciere. Cine era Iacob? Cu câți fii l-a dăruit Dumnezeu pe Iacob? Cum erau feciorii lui? Dar la suflet? (Unii erau răi). Ce rele făceau ei? Era și vreunul bun între ei? (Iosif) De ce spuneți, că Iosif era bun? Cum se purtau frații cei răi față de Iosif? (Nu vorbeau cu el, îl urau). De ce? (Fiindcă nu era și el rău ca dânsii; fiindcă era mai iubit de părinți). Ce ziceți? Trebuia să se facă Iosif ca ei, ori să se facă ei buni ca Iosif? (Să se facă ei buni ca Iosif). Ce se întâmpla atunci și cu dânsii? (Și ei erau iubiți de părinți și de Dumnezeu). Ce au hotărât frații lui Iosif? L'au omorât? (L'au vândut unor negustori). Cum se numește fapta lor? (Păcat față de frate). Ce i-au spus ei lui Iacob? (Că Iosif a fost mâncat de vreo fiară sălbatecă). Ce-au spus ei prin aceasta? (O minciună). Pe cine au mințit? (Pe părinți). Lasă Dumnezeu nepedepsite astfel de greșeli? Și veți vedea, mai târziu, ce au pățit frații lui Iosif.

Asocierea. Mai cunoașteți alți frați cari să se asemene, în purtare, cu cei despre care am vorbit azi? (Cain și Avel). Cine se aseamănă cu Avel? (Iosif. Și unul și celălalt au fost buni ascultători).

Cine se aseamănă cu Cain? Ceilalți frați. Și aceeaștia l-au urât pe fratele lor, ca și Cain și au voit să-l ucidă). Numai pe fratele lor nu-l iubeau Cain și frații cei de azi? (Nici pe Dumnezeu). Țineți minte, copii.

Generalizare. Cel ce nu-și iubește fratele, acela nu-l iubește nici pe Dumnezeu.

Incheierea. Nu cred, că între voi sunt frați asemănători cu frații lui Iosif. De ce spun eu așa-

sta? (Noi ne iubim frații). Numai pentru aceea? (Ascultăm pe părinți și pe Dumnezeu). Am auzit că în alte sate sunt astfel de copii răi. Mă bucur, că la noi nu sunt. Pentru lecția viitoare aș vrea să aflu, cum v'ați purtat fiecare cu frații voștri, atunci când au avut lipsă de ajutorul vostru. (Cetim din carte).

(urmează în numărul viitor)

EPISCOPIA MISIONARA ORTODOXA ROMANA DIN AMERICA SUFRAGANĂ DE MITROPOLIA UNGRO-VLAHIEI

(Din pastorală de Crăciun a P. S. Episcop Morușca).

Policarp,

*din mila lui Dumnezeu episcop misionar pentru creștinii ortodocși români din țările
apusene, Statele Unite, Canada și America de Sud.*

„Iubitului cler și popor din de Dumnezeu păzita episcopie misionară și tuturor cetitorilor și ascultătorilor acestei scrisori pastorale: har și pace dela Dumnezeu — Tatăl nostru cel din ceruri, binecuvântare și mântuire dela Domnul nostru Iisus Hristos, luminare și sfințire de viață dela duhul cel Sfânt — Dumnezeu întreit în fețe; iară dela Noi salutare părintească și arhierască binecuvântare.

Facem cunoscut tuturor celor ce se cuvine, că Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos, milostivindu-se spre mine, smeritul său slujitor — prin alegerea sfântului Sinod al sfintei noastre Biserici autocefale ortodoxe române, întâmplată la 26 Ianuarie 1935, — m'a chemat, din umbra sfintei mănăstiri H. Bodrog, la înalta demnitate de episcop misionar al vostru.

În Duminică din 24 Martie a. c. în decursul sfintei liturghii în istoricul paraclis al sfintei Patriarhii din București, am fost investit cu dumnezeescul dar al hirotoniei întru arhieru, prin punerea mâinilor înalt prea sfințitului mitropolit Gurie al Basarabiei, cu împreună lucrarea prea sfințitului episcop Ghenadie al Buzăului și a prea sfințitului arhieru Veniamin, vicarul sf. mitropolit al Ungro-Vlahiei; iară din mâna înalt prea sfințitului mitropolit Miron, prea fericitul patriarh al României, am primit toiagul

de păstorie a tuturor credincioșilor ortodocși români, răsfirați spre apus, în afară de granițele Țării mame.

Cu ajutorul Domnului, sosind pe pământul american, unde trăiesc în colonii numeroase cei mai mulți Români ortodocși în afară de granițele României, la data de 4 Iulie, a. c. am fost înscăunat solemn, în biserica parohială „Sf. Gheorghe“ din Detroit, Mich. Dela această dată, în virtutea canoanelor și a legilor în vigoare în sf. noastră Biserică, am luat puterea de cârmuire și de administrare a sf. episcopiei misionare, în aceste părți ale lumii.

*Episcopia misionară ortodoxă română din
America*

„Biserica noastră ortodoxă, dominantă în Statul român, are la conducere, după organizația ei de acum, Sfântul Sinod în frunte cu înalt prea sfințitul mitropolit Miron, prea fericitul patriarh al României și cu măritul congres național bisericesc, căroră e supusă și sfânta noastră episcopie.

După orânduirea canonică și administrativă, întreaga Biserică românească se împarte în 5 mitropolii, cu 14 episcopi sufragane, între care și a noastră: ca „episcopie misionară pentru creștinii ortodocși din țările apusene, cu episcop sufragane al Mitropoliei

Ungro-Vlahiei și sub jurisdicția canonică a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Episcopia misionară a luat ființă din dorința, din credința și dragostea sufletelor voastre. Ideia unei episcopii în America va fi încolțit în inima celor dintâi veniți de acasă; dar nu deodată cu cele dintâi biserici clădite aici, desigur atunci când au înțeles, că nu se poate întoarce acasă, așa în grabă, cum au crezut la plecare. Gândul s'a întărit, pe măsura în care s'au întemeiat biserici și s'au organizat parohii, și a luat formă concretă în 1918, deodată cu strigătul Românilor din America pentru desrobirea definitivă a neamului nostru din Ardeal.

În chip hotărît însă s'a cerut și declarat înființată episcopia ortodoxă a Americii în congresul bisericesc din 1929, în Detroit, când s'a ales și o comisie interimară, de preoți și mireni, care să conducă lucrările de organizare. Iar în congresul din 1932, ținut la Cleveland, s'a votat Statutul de organizare și comisia interimară s'a prefăcut în consiliu episcopesc, sub presidenția P.

C-lui protopop Ioan Truția, din Cleveland.

Râvnei și năzuințelor voastre a răspuns cu largă inimă înțeleghătoare I. P. Sf-tul nostru Miron, prea Fericitul patriarh al României, împreună cu I. P. Sf-ții mitropoliți: Nicolae al Ardealului, Nicodim al Moldovei, Gurie al Basarabiei și fericitul în Domnul Nectarie al Bucovinei, cu întreg sfântul Sinod și cu congresul național bisericesc, cari au aprobat înființarea episcopiei și au votat Statutul ei de organizare; iară majestatea sa regele Carol al II-lea i-a dat cu bucurie consfințirea definitivă, prin sancționarea legii, votate de corpurile legiuitoare române în 1934.

Cu ajutorul lui Dumnezeu am avut marea bucurie și mângâere de a ne îmbrățișa, părinte și fii sufletești, în acea zi de praznic ales, dela 4 Iulie, a. c., îmbrățișare și bucurie, care continuă, sporind și crescând pretutindenea prin orașele cu așezări românești, pe unde duce drumul misionarismului meu, cu prilejul vizitațiilor canonice și a târnosirii bisericilor...

O INSTALARE DE PAROH ȘI CÂTEVA BUCURII DUHOVNICEȘTI

În ziua de 6 Ianuarie, Părintele I. Gafton a fost instalat ca preot paroh al Bisericii Sf. Ecaterina din Capitală.

„Oastea Domnului“, secția centrală, a avut alături de ceilalți enoriași o mare bucurie în ziua aceasta, când Înalt Prea Sfințitul nostru Stăpân, care ni l'a trimis păstor și călăuză a mișcării acestela duhovnicești, a binevoit a-l întâri după rânduiala cea din veac.

Am asistat deci, întâi și întâi, la o slujbă în sobor, care ne-a înălțat sufletele în atmosfera aceia senină, ozonată, pe care numai Casa Domnului și slujitorii lui harnici o poate da. Cu adevărat o slugă în care undelemnul cel sfințit al rugăciunilor și învățaturii care a rămas „dreptar“ neclătinat, ungerile sufletului și usucă lacrimi. Răspunsurile sfintei Liturghii, date de corul școlii Normale ce și crește tineretul sub aripile acestei biserici, au fost întru totul la înălțimea sărbătorească a zilei.

Bucuria noastră a sporit văzând că alături de câteva distinse fețe bisericești, cari au luat parte la solemnitățile, am avut în mijlocul nostru și pe *Prea Sfințitul Veniamin, Vicarul Sfintei Mitropolii*.

După terminarea dumnezeieștii slujbe, s'a făcut, potrivit tradiției străvechi, Te Deum-ul; apoi trimisul Chiriarhului nostru prea iubit, *Părintele Protoereu Stoica Ionescu*, a întârit după rânduială, pe noul paroh cetind Singhilia, normativul păstoricesc, și prezentând în lumina caldă pe Părintele Gafton, care aduce o experiență sufletească rară în roadele ei binecuvântate dintr'o parohie de țară. Deasemenea, prea distinsul reprezentant al autorității superioare, a avut cuvinte de duioșie și de pilduire bună pentru fostul paroh al bisericii, trecut întru cele de Sus.

Din partea epitropiei bisericești a grăit, bătrânește, și înțelepțește, d-l Chelaru, mulțumind autorității bisericești pentru grija de a fi trimis un adevărat păstor la această biserică, unde mulți ani de zile a slujit un preot plin de evlavie și de realizări în ce privește „podoaba casei lui Dumnezeu“. Cuvântul îi era brăzdat de lacrimi la aducerea aminte a păstorului care a fost.

Noul paroh, stăpânit de emoția acestor momente mari, și de sarcina ce i s'a încredințat prin „mâna cea bună a lui Dumnezeu“, și prin alegerea I. P. Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit MIRON, Prea Fericitul Patriarh al României, care l'au învrednicit a fi slugă credincioasă în via duhovnicească— a făcut o bună mărturisire, „cu frică și cutremur“ despre răspunderea cea înfinit de mare ce îi apasă umerii slabi și nădejdea tare în deslușirea pe care ni-o dă istoria neamului și bisericii, că temelia spirituală a existenței noastre e „piatra din capul unghiului a Evangheliei lui Hristos, propovăduită de biserica ortodoxă“.

După o caldă apologie a „dreptarului învățăturile sănătoase“ pe care generațiile trecutului l'au căpătat „sub aripa ocrotitoare a bisericii, în tinda Ei și la umbra epitrahilului preotului“, după fiorul sacru pe care l'a transmis ascultătorilor vorbind despre numirea pe care nemuritorul Eminescu o dăduse bisericii: „maica neamului rumânesc“, Sf. Sa a adăugat că, fiind membru activ în frăția religioasă, creștină ortodoxă „Oastea Domnului“, acest auxiliar smerit al Bisericii și care atât de fericit evoluiază în Ea, va continua cu un avânt, pe care îl cere Domnului să fie mereu crescând, activitatea sa, sigilată c'o experiență de ani de zile, mai ales că războiul duhovnicesc este în toi.

Latura programatică, socială, în ce privește raporturile cu colegii, cu autoritățile administrative și mai ales cu corpul didactic¹⁾, apoi cu enoriașii sub întregul aspect pe care îl prezintă problema vieții, a conflictelor, a suferinții a fost prezentată în lumina evangheliei, făgăduind autorității care l-a întârit în acest post duhovnicesc „grija de a stărui necurmat în rugăciune, în înfăptuiri și în propovăduirea cuvântului“.

Prea Sfințitul Veniamin aducând înaintea noastră figura de lumină a fostului paroh, Părintele Grigore Georgescu, a îndemnat călduros pe noul paroh, care vine din încrederea I. P. Sfințitului Patriarh, nu numai să-și

1) De biserica Sf. Ecaterina ține Școală Normală.

egaleze în înfăptuiri predecesorul, ci să-l întreacă.

* * *

Cea dintâi înfăptuire, în ogorul duhovnicesc, a fost convertirea și botezarea după toată rânduiala ortodoxă a unui tânăr, de 22 de ani, dintr-o familie de bapțiști care încă nu fusese botezat până la vârsta aceasta. Prin „Oastea Domnului“, la ale cărei adunări a luat parte mereu în ultima vreme, tânărul s'a încredințat despre „stâlpul și temelia adevărului“ care este biserica și astfel în ziua instalării Părintelui Gafton, a avut loc imediat după aceea, în biserică, într-o înălțătoare atmosferă botezul tânărului Dumitru Voie Bună. Slujba botezului a fost așa de impresionantă, încât emoția celui ce intra în sânul Bisericii, îi pune, chiar din clipa aceea, echipamentul și armătura lui Dumnezeu în lupta cu Satana. La oficierea tainei sfântului Botez, a asistat și Părintele Consilier referent M. Bulacu, dela Arhiepiscopie.

Noului nostru frate s'a dat în dar o Scriptură.

* * *

În ziua de 30 Ianuarie, câteva patrule duhovnicești dintre ostași Domnului de la Biserica „Sf. Ecaterina“, au cercetat spitalul Pantelimon, ducând bolnavilor (unii dintre ei de ani de zile în spital, alții cu 5—10 și chiar 15 operații) merinde duhovnicească și

trupească. Neuitate vor rămâne clipele acestea petrecute întru cercetarea suferinții.

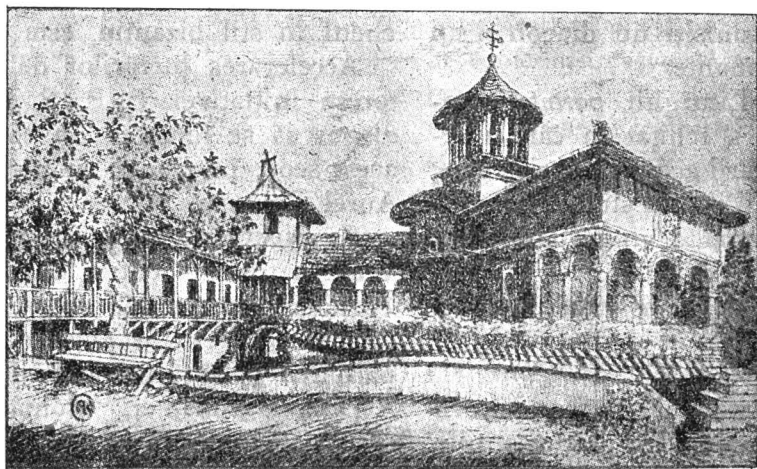
* * *

În ziua de 2 Februarie, gruparea centrală a „Oastei Domnului“, în frunte cu Păstorul ei, Părintele Gafton și cu Părintele Gherasim Biba, a cercetat pe deținuți din închisoarea Văcărești. Frații au luat cu ei merinde: cărți, reviste, broșuri potrivite scopului și daruri de mâncare. Firește, cu totul neîndestulătoare pentru cei 1200 de deținuți. Dar dragostea care ne-a călăuzit la acești frați cari stau în școala suferinții, întru îndreptare, a covârșit orice daruri.

Cuvântui ce mi s'a îngăduit să spun pentru chemarea la „slobozenia“ lui Hristos prin întoarcerea pe căile cele bune plăcute Lui a tuturor celor pentru care anume a venit în lume Fiul Omului; poezia de pătrunzătoare ecouri a fr. nostru Goran și mai ales cuvântul de foc al Părintelui Gafton, care în potrivite pilduri, a ridicat sufletul celor apăsăți de neliniști până la cerul tuturor îndurărilor — au făcut să cadă... rouă binefăcătoare de lacrimi.

Cântările noastre ostășești, potrivite împrejurării, precum și rugăciunea „Apărătoarei Doamne“ cu cele noi am deschis adunarea și „Tatăl nostru“, cântat de corul minunat al deținuților, ce s'a încheiat ziua aceasta binecuvântată — au lăsat în inimi vânzolate de remușcări, dorul după o viață în căile Bisericii, în căile Domnului.

I. Gr. Opreșan

„LIMBA BISERICEAȘA“

Cât de mult au pocit unii nepricepuți frumoasa și arhaica limbă bisericească, se poate vedea din următoarele pilde, scoase din o cârticică dela sfințirea bisericilor.

<i>Muri</i>	în loc de ziduri
<i>Conspirări</i>	„ „ „ uneltiri
<i>Templu</i>	„ „ „ biserică
<i>Misericordie</i>	„ „ „ milă
<i>Pururelă</i>	„ „ „ doxologie

„*Intemperile aerilor celor rău temperate*“... și alte asemenea monstruosități de limbă. Totul confuz. Până și cele mai cunoscute ectenii total desfigurate. O pildă clasică: „*Și Tie slavă înălțăm fără începutului părinte, cu un-născutului său fiu*“...

În asemenea împrejurări au făcut mare

bine bisericii I. P. S. Patriarh Miron, când —împreună cu Sf. său Sinod— a dispus: Să se retipărească toate cărțile rituale după edițiile vechi dela Mănăstirea Neamțu, sau după alte ediții cu limbă veche nestrictă, ceea ce s'au și făcut cu toate. Unele le-a retipărit chiar în mai multe ediții dela războiu încoace.

*

Ziarele „*El Dio Grafico*“ și „*El Eco*“ din Barcelona (Spania) se ocupă de biserica noastră ortodoxă din Patriarhie și de personalitatea patriarhului nostru Miron, pe care îl apreciază ca pe unul din cei mai de valoare ierarhi creștini; iar biserica noastră o vede ridicată în vază și în concertul Ortodoxiei de pretutindenea.

SFINȚIRE DE BISERICA

Duminică 15 Decembrie 1935 s'a resfințit biserica Sf. Pantelimon din Ploești.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh a fost reprezentant prin Prea Sfințitul Veniamin Ploesteanu, vicarul sfintei Arhiepiscopii.

Un sobor de preoți, în frunte cu părintele protoiereu Aurel Popescu, Consilier Eparhial a oficiat alături de P. S. Veniamin.

Un mare număr de credincioși au luat parte atât la serviciul vecerniei, săvârșit în ajun, cât și în ziua sfințirii.

Slujba a fost înălțătoare, iar momentele în care au fost hirotonisiți un diacon și un preot, au fost emoționante.

La sfârșitul sfintei Liturghii, *părintele protoiereu Aurel Popescu*, a schițat în câteva cuvinte istoricul restaurării acestei biserici, care, după 23 ani, a putut fi redată slujbelor dumnezeiești cu un ceas mai devreme, după dorința expresă a I. P. S. Patriarh.

Mulțumește celor ce s'au străduit și au jertfit pentru terminarea acestui sf. lăcaș de închinare.

Mulțumește în numele enoriașilor, autorităților comunale, care a dat un prețios sprijin material pentru terminarea bisericii.

Indeamnă poporul să frecventeze cât mai regulat biserica și liniștea sufletească să o caute numai în lăcașurile de închinare.

F. S. Vicar Veniamin Ploesteanul a ținut

apoi o prea frumoasă și instructivă predică. Cuvintele pline de înțelepciune duhovnicească au mers la inima credincioșilor.

P. S. Sa a arătat ce este preoția și cinstea de se cuvine preoților din partea credincioșilor.

Pentru ploeșteni resfințirea acestei biserici a fost un eveniment, mai ales că aceasta s'a făcut după un răstimp de 23 ani.

Biserica Sf. Pantelimon este o biserică impunătoare și situată într-o frumoasă poziție, în apropierea Bulevardului. Stilul arhitectonic și pictura executată de pictorul Marchetti în stil bizantin, este admirabilă.

Accelerarea lucrărilor de terminare se datorează inițiativei I. P. S. Patriarh, care a dispus să se formeze un comitet special în acest scop, în frunte cu părintele protoiereu Aurel Popescu.

La gustarea, ce s'a oferit invitaților, P. S. Vicar a toastat pentru M. S. Regele cu P. C. Protoiereu pentru I. P. S. Patriarh, evidențiind apoi meritele enoriașilor, consilierilor parohiali și autorităților comunale.

Domnii Consilieri parohiali Gh. Ioanițescu și Petre Constantinescu au arătat greutățile, prin care au trecut, până ce au văzut terminate lucrările de reparație.

Cu biserica Sf. Pantelimon, orașul Ploești a câștigat încă un monument, care îi face cinste.

Asistent

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

**PROGRAMUL CERCULUI PASTORAL
„DOMNIȚA BALAȘA”
PE ANUL 1935-1936.**

1. Joi 14 Noembrie 1935: Conferința inaugurală — *Despre iubirea creștină*, Ec. Gh. Gibescu.

Ciclul I: „Spre Staulul din Betleem”

1. Joi 21 Noembrie 1935: *Măreția și sensul creațiunii*, Ec. Gh. V. Butnariu.

2. Joi 28 Noembrie 1935: *Tragicul Istoriei omenirii*, Pr. N. Vintilescu.

3. Joi 5 Decembrie 1935: *Economia mântuirii în istorie*, Pr. Al. Constantinescu.

4. Joi 12 Decembrie 1935: *Așteptarea neamurilor*, Pr. Gh. Ciocan.

5. Joi 19 Decembrie 1935: *Nașterea pruncului din Bethleem*, Diaconul Fl. M. Găldau.

Ciclul II: „Cu Iisus la predică”

1. Joi 16 Ianuarie 1936: *Personalitatea Domnului Iisus Hristos*, Pr. N. Vintilescu.

2. Joi 30 Ianuarie 1936: *Impărăția cerurilor și împărăția omului*, Arhim. Iuliu Scriban.

3. Joi 6 Februarie 1936: *Intemeierea Bisericii*, Pr. C. Moisiu.

4. Joi 13 Februarie 1936: *Educația creștină*, Pr. Fl. M. Găldau.

5. Joi 20 Februarie 1936: *Porunca nouă a iubirii*, Pr. Al. Constantinescu.

6. Joi 23 Februarie 1936: *Esența fericirii (Predica de pe munte)*, Pr. Petru Chiricuța.

Ciclul III: „Spre culmea Golgotei”

1. Joi 5 Martie 1936: *Retragerea în pustia Quarantaniei*, Pr. Fl. M. Găldau.

2. Joi 12 Martie 1936: *Nebunia comorilor pă-mânțești*, Pr. Fl. M. Găldau.

3. Joi 19 Martie 1936: *Adu-ți aminte că vei muri*, Pr. C. Moisiu.

4. Joi 26 Martie 1936: *Necesitatea ispășirii*, Diaconul Al. Parvulescu.

5. Joi 2 Aprilie 1936: *Cu Iisus la adevărata glorie*, Pr. Gh. Ciocan.

Ciclul IV: „Cununa biruiței”

1. [Joi 16 Aprilie 1936: *Învierea Domnului, fondatorul Bisericii*. Diaconul Z. Măntulescu.

2. Joi 30 Aprilie 1936: *Pârga învierii noastre*, Pr. Fl. M. Găldau.

3. Joi 7 Mai 1936: *Mângâierile și făgăduințele Domnului după Înviere*, Ec. Gh. V. Butnariu.

4. Joi 14 Mai 1936: *Pe calea Emausului*, Diaconul At. Negoită.

5. Joi 21 Mai 1936: *Pașnica revoluție a creștinismului*, Pr. Fl. M. Găldau.

6. Joi 28 Mai 1936: *Iisus, lumina și cheia Istoriei*, Pr. Gh. V. Butnariu.

Activitatea Căminului Cultural din comuna Oltenița sub-urbană-Ilfov.

Pe lângă Biserica din com. Oltenița Suburbană, jud. Ilfov, încă din anul 1934 s'a înființat un cămin cultural grației stăruinței Preotului paroh D. Iliescu Palanca.

Acest cămin în doi ani a schimbat ca prin farmec viața satului, devenind locașul de răspândire și îmbogățire a sufletului și minții prin cultură și educație.

În anul 1935 acest cămin a dat 22 șezători culturale, 4 mari serbări, iar la 22 Decembrie 1935, a făcut frumoasa serbare a pomului de Crăciun, îmbrăcând 60 copii săraci ai satului și ajutând cu alimente 20 văduve de război din parohie.

La acest cămin în cursul anului 1935 s'au ținut 27 conferințe, dezvoltându-se subiecte cu caracter religios, istoric, literar, agricol, pomicol, despre creșterea vitelor, respectarea legilor și autorităților etc., afară de conferințele ținute în fața tinerilor premilitari.

Căminul înnumără până în prezent 250 membrii, cari iau parte la manifestațiile culturale ale căminului și cari citesc regulat cărți din bibliotecă, bine amenajată având peste 400 volume.

În ziua de 1 Ianuarie 1936, Căminul a început anul cu o frumoasă serbare dată de membrii și membrele lor.

Preotul D. Iliescu Palanca, președintele acestui cămin a vorbit despre „Marele Ierarh Vasile și despre întrebuințarea timpului”. Domnișoara

Olimpia Niculae a dat sfaturi igienice, iar domnișoarele Sanda Chirtu, Dochița Istode și Culica A. Dinu au recitat poezii. D-l Gh. Iacob inginer agronom a făcut „Cronica plugarului în luna Ianuarie“, D-l M. Bădică, student a recitat cu mult talent „E!zorab“; D-l N. Gulan și Aurel Georgescu au cântat cu mult talent arii naționale. Membrele căminului au jucat: Sârbe oltenească, tărășelul și Banul Mărăcine.

La sfârșit pr D. Iliescu Palanca. a urat publicului venit în număr mare, ca anul pe care-l începem să ne aducă numai bucurii, sănătate și pace în țară.

Apoi a anunțat că și în anul acesta căminul va da în fiecare Duminică și Sărbătoare „șezători culturale“ dela care creștinii vor căpăta multe lucruri folositoare.

M. Argeșeanu

M I S I O N A R E

Activitatea cultural-religioasă dela Manufactura de tutun Belvedere din București

Activitatea cultural-religioasă dela Manufactura de tutun din București, așa de rodnică și bipefăcătoare în anii trecuți, a continuat intens și în anul 1935, atât în cuprinsul Fabricii, cât și în cuprinsul Parohiei Belvedere:

Susținută temeinic de către Direcțiunea Manufacturii și de către conducătorii supvriori ai Instituției C. A. M., această activitate, dirijată de către confesorul Manufacturii, în spirit creștin, patriotic și profesional, contribuie zilnic la normalizarea și înviorarea vieții spirituale.

Beneficiarii direcți ai acestei activități sunt: personalul Manufacturii și al Depozitelor „Belvedere“, precum și populația cartierelor din jurul Manufacturii; iar beneficiarii indirecti sunt: Instituția C. A. M., Statul și Biserica.

Iată, în linii generale, preocupările și realizările din anul 1935, în cuprinsul Manufacturii și al Parohiei „Belvedere“.

I. PARTEA CULTURALĂ

1. *Biblioteca populară „A. G. Ioachimescu“*, din incinta fabricii, înființată în anul 1922, ca și secțiunea ei din sala de mese și festivități, înființată în anul 1924, a funcționat regulat.

În cursul anului 1935, biblioteca a fost îmbogățită cu încă 92 cărți noi, cumpărate de fabrică, pe lângă cele 4.000 volume existente. Cititorii bibliotecii sunt lucrătorii și funcționarii Manufacturii și ai depozitelor din jurul ei, cărora li se împrumută cărțile acasă spre a fi citite.

În anul 1935 s'au făcut 4.604 împrumuturi de cărți, cu 669 mai multe ca în anul trecut, cu toate că efectivul personalului Manufacturii este în continuă descreștere. Se constată, prin urmare, o pronunțată dezvoltare a gustului de citit, printre lucrători, datorită cărților noi cumpărate, recomandărilor și îndemnurilor făcute de confesor la șezătorile culturale, precum și premiilor de cărți, acordate cititorilor zeloși.

Evidența cărților a fost ținută de către lucrătoreasa Alexandrina Manolache, iar la secțiunea bibliotecii din sala de mese, a dat concursul și dirijorul corului, Ierodiaconul Calistrat Stoleru. Cărțile prea uzate urmează să fie scoase din circulație și înlocuite cu altele noi, în cursul anului 1936.

2. *Șezători, festivități și conferințe*. — Ca urmare firească a activității bibliotecii, s'au organizat și s'au ținut zece șezători culturale și opt festivități deosebite. Cu aceste ocazii au rostit conferințe sau cuvântări ocazionale următoarele persoane: d. inginer G. Moisiu, subdirectorul general al C. A. M.; d. inginer Stelian Răpeanu, directorul Manufacturii „Belvedere“; d-na Alexandrina Cantacuzino, președ. Asoc. Creștine Ortodoxe a Femeilor Române, d. C. Constantin Dinu, profesor; pr. dr. Marin Ionescu, prof.; d. G. Lungulescu, ziarist și conferențiar; d. I. G. Opreșan, conferențiar; diaconul G. D. Ciocan, conferențiar; d. V. Militaru, literat; d-ra Justina Schiau, profesoară și pr. Petre Șerpe, confesorul Manufacturii „Belvedere“.

Programul artistic și distractiv al șezătorilor și al festivităților a fost executat în mare parte de către personalul Fabricii, grupat în corul Capelei Manufacturii, precum și de către copiii lucrătorilor dela Grădinița Fabricii și dela Școala primară din cartier. Fiecare șezătoare și festivitate s'a desfășurat după un program detaliat, înaintat în prealabil Direcțiunii Fabricii. Aceste manifestări

s'au ținut în sala de mese și festivități a Manufaturii, cu intrare gratuită, iar cheltuielile strict necesare au fost suportate de Manufatură. Se menționează că anul acesta sala a fost amenajată cu o ventilație specială, necesită de afluența mare a spectatorilor la șezători.

3. *Excursiuni, sport* : Cele petrecute în cursul anului la Maglavit au avut un puternic ecou în sufletul personalului Manufaturii și al enoriașilor Parohiei „Belvedere“, atrăgându-i mult spre această localitate. Astfel, în zilele de 13, 14 și 15 Septembrie 1935, s'a făcut excursiune la Maglavit cu un grup de 360 persoane, din atelierile Manufaturii și din Cartierul ei, sub conducerea confesorului. Această excursiune a produs un minunat reviriment spiritual, atât printre personalul Manufaturii cât și printre enoriașii Parohiei „Belvedere“, cu efecte frumoase în viața familială și socială.

b) *Sport*. Pe terenul de tennis din curtea Manufaturii, întreținut de Fabrică, au activat 8 familii de funcționari, iar o parte de funcționari și lucrători au activat pe terenul „Belvedere“, situat în cartierul Fabricii și administrat de A.S.C.A.M.

4. *Corul Manufaturii*, reorganizat, instruit și condus de Ierodiaconul Calistrat Stoleru, a funcționat cu elemente din fabrică și a făcut progrese frumoase, ca repertor și execuție. A luat parte activă la programul șezătorilor și festivităților ce s'au ținut și au cântat regulat în Capela Manufaturii imnele Sf. Liturghii, în Duminici și Sărbători.

5. *Revista „Muncă și Credință“*, fiind în al treilea an de existență, a apărut regulat, căutând să oglindească în paginile sale viața spirituală din cuprinsul Manufaturii și al Parohiei „Belvedere“, dând îndrumări și informațiuni. A fost împărțită gratuit personalului Manufaturii, precum și tuturor enoriașilor Parohiei, la domiciliu. Tipărirea revistei s'a făcut cu ajutorul bănesc acordat de Manufatură și din donațiunile credincioșilor. Cu aceleași mijloace revista va apare și în viitor.

II. PARTEA RELIGIOS-MORALĂ

6. *Capela Sf. Ecaterina*, din curtea Manufaturii „Belvedere“, a funcționat regulat, ca orice altă biserică din oraș. În capelă s'au oficiat toate sfintele slujbe și Sfânta Liturghie, cu predică și cor, în toate sărbătorile și Duminicile. În zilele de lucru, dimineața și seara, capela a fost deschisă pentru a se închina personalul la intrarea și ieșirea din Fabrică. În anul 1935 s'au oficiat

în Capelă 77 botezuri și 33 cununii. Au primit taina spovedaniei și a Sf. Împărtășanii circa 3.700 persoane, în majoritate lucrătoare, lucrători și funcționari ai Manufaturii și depozitelor din jurul ei, cu familiile lor.

Anul acesta, Capela a mai fost înzestrată cu o parte din cărțile, obiectele și vestmintele strict necesare, cu două ventilatoare electrice și cu viitorul „Lăsați copii să vină la mine“, comandat încă din anii trecuți; toate pe cheltuiala Manufaturii.

7. *Cercul Pastoral „Sf. Ecaterina“* a funcționat regulat în Capelă, Vinerea seara, între orele 17-19. S'au ținut în total 20 ședințe numite „adunări creștinești“, fiind frecventate de un mare număr de credincioși. La aceste adunări s'au făcut scurte rugăciuni, tolosindu-se cântarea bisericească în comun și s'au ținut predici și explicări biblice pentru catehizarea credincioșilor.

8. *Societatea „Sf. Ecaterina“*, pentru asistență și educație creștină, depe lângă Capela Manufaturii, a fost destul de activă și în anul 1935. În afară de obișnuitele ședințe de lucru și consfătuire, numite „Cercuri familiare“, societatea a lansat și în anul 1935 un măștișor cu chipul Sf. Nicolae, pe care l-a vândut în folosul Bisericii parohiale ce se construiește. De asemenea, tot în folosul noiei biserici, cât și în folosul săracilor, a organizat la Florii obișnuitul bazar cu obiecte casnice, lucrate și donate de către membrii ei și de către diferiți credincioși. A contribuit pentru ajutorarea săracilor și pentru întreținerea Grădiniței de copii „Sf. Nicolae“ a Parohiei.

9. *Ajutorarea săracilor prin biserică* s'a făcut în limita sumei de 15.000 lei, sumă colectată cu mijloace bisericești. Au fost ajutate cu alimente și îmbrăcăminte 50 persoane și familii împovărate. Asociația „Casa Femeii“ a colaborat și ea la ajutorarea familiilor împovărate, la domiciliu, în cartierul Fabricii, ca și în cartierile vecine, pe baza recomandărilor făcute de preotul confesor.

Cu ocazia serbării pomului de Crăciun, Manufatura „Belvedere“, prin stăruința d-lui director, inginer Stelian Răpeanu, a îmbrăcat complet un număr de 110 copii ai lucrătorilor, care au frecventat regulat Creșa și Grădina de copii a Fabricii.

10. *Educația religioasă-morală a copiilor și a tineretului* s'a făcut în chip obișnuit, de către preotul paroh și confesor, la școlile din Parohie, prin ore de educație religioasă și catehizare.

Copiii și tineretul au frecventat regulat biserica, cântând din când în când imnele Sf. Liturghii în cor, fiind instruiți de preot și de cântăreți. Au

fost spovediți și împărtășiți la Paști și la Crăciun. De asemeni, au fost îndemnați și ajutați să se organizeze în grupe cercetășești, pentru a-și petrece timpul liber în chip cât mai inteligent și folositor.

11. *Grădina de copii „Sf. Nicolae“ din cartierul C. F. R.-Grand*, înființată și întreținută de Parohia Belvedere, a funcționat regulat cu circa 40 copii, dovedindu-se a fi o mare binefacere pentru copii și familiile de lucrători și funcționari din Parohie. Această școală, fiind frecventată de un mare număr de copii ai ceferiștilor din cartierul C. F. R.-Grand, cu începere din luna Octombrie 1935 a găsit un puternic sprijin material în Casa Muncii C. F. R.

12. *Construirea bisericii parohiale „Sf. Apostoli Petru și Pavel“*, din cartierul Manufacturii „Belvedere“, a continuat cu destul spor. Incepută în vara anului 1934, s'a lucrat efectiv până în Decembrie 1935. S'au executat zidăriile și betoanele până la nivelul de 16 metri deasupra pământului, inclusiv cupolele acoperișurilor, adică până la baza pătrată a turlei principale.

Fondurile necesare acestor lucrări, în valoare de circa 2 milioane lei, au fost adunate de către organele parohiale, prin colectă publică. Este de remarcat că pentru această operă, lucrătorii și funcționarii Manufacturii de tutun „Belvedere“ și ai depozitelor din jurul ei, au donat în două rânduri leafa pe câte o zi, iar Direcțiunea Fabricii și Instituția C.A.M. au dat locul și un ajutor de 725.000 lei. Deasemeni personalul unităților C.A.M. din țară a contribuit cu diferite sume, cumpărând bilete-cărămizi.

Asfel, Biserica aceasta, pe drept cuvânt, se poate numi Biserica muncitorilor C.A.M., care au pus și pun pentru înălțarea ei sufletul și obolul lor.

Filială a asociației „Patriarhul Miron“

Preotul I. N. Opișan, orfan de războiu și absolvent al seminarului pentru orfani din Câmpulung, a înființat în parohia sa Chiojdeanca-Prahova o filială a Societății „Patriarhul Miron“, care se silește a desvolta o activitate misionară frumoasă. A înființat și o „bibliotecă“, care a scos din tipar câteva broșuri.

1. Păcatul jurământului strâmb.

1. Păcatul concubinajului.

3. Folosul postului.

Dorim a se continua bunul început, imitându-l și alți preoți tineri.

PENTRU MAMELE CREȘTINE

Propaganda dela Giurgiu

Examenul de conștiință al unei mame creștine ortodoxe

1) Nu-mi îngădui eu nimic respingător atât ca vorbă cât și ca faptă, în fața copiilor mei?

2) Am eu grija ca să-și facă rugăciunea seara și dimineața și să meargă la Biserică, Duminică și sărbătorile, iar aci să stea „așa cum trebuie“?

3) Am deprins pe copii mei a se spovedi (dela vârsta de 7 ani înainte) și a se împărtăși regulat?

4) Am înțeles eu că religia se sădește mai mult în inimă și în deprinderi, fiindcă până când copilul să înceapă a raționa poate să capete o inimă atinsă de o corupție precoce?

5) Veghez eu asupra tovarășilor copiilor mei, asupra cârților pe care le cetesc și a filmelor pe care le văd?

6) Nu cumva mânăta de modă, am îmbrăcat pe copiii mei în toalete indecente, riscând chiar, ca prin aceste toalete să le strecor în suflet obiceiuri vicioase, uitând că modestia creștină cere cu totul altceva?

7) Nu cumva autoritatea mea de mamă nu mai însemnează nimic în fața capriciilor copiilor mei?

8) Am uitat că eu nu pot să-mi mântuesc sufletul meu, decât numai după ce am făcut totul pentru a asigura mântuirea copiilor mei?

Parohia Bisericii
„Adormirea Maicii Domnului“
Giurgiu

FILANTROPICE

Pentru înfometajii din Basarabia.

Protoieria jud. Mușcel Circ. II Priboeni. —
Tablou de parohiile, ce au făcut colecte pentru înfometajii din Basarabia:

1.	Parohia Călinești	475 lei
2.	„ Băjești	953 „
3.	„ Budișteni	450 „
4.	„ Cetatenii Vale	3179 „
5.	„ Drăghicești	200 „
6.	„ Colibași	900 „
7.	„ Golești	853 „
8.	„ Glâmbocel	620 „

9. Parohia Goranu de Jos	900 Lei
10. „ Gorganu de Sus	400 „
11. „ Lăicăi	1052 „
12. „ Micloșani	1700 „
13. „ Mioveni	800 „
14. „ Mărăcineni	765 „
15. „ Lucieni	383 „
16. Parohia M. Crețulescu	2061 „
și 700 kg. porumb în valoare de .	1500 „
17. Parohia Priboeni de Sus	3515 „
și 690 kg. alimente în valoare de	5000 „
18. Parohia Purcarenii	250 „
19. „ Râncăciuv	100 „
20. Parohia Țițești	300 „
și 1250 kg. alimente în valoare de	2040 „
21. Parohia Runceasca	960 „
22. Parohia Valea Stânii	383 „
și 450 kg. alimente în valoare de	1400 „
23. Parohia Vălenii de Sus, Dâmbovița	450 „
24. „ Vălenii de Jos, Dâmbovița	660 „
25. „ Vultureștii de Sus	230 „
26. Parohia Vultureștii de Jos	430 „
și 50 kg. alimente în valoare de .	500 „
27. Parohia Zgripcești	483 „
Total general	33 892 lei

Protopop, Prunducel

Cutia milei la parohia „Popa Savu“ din Câmpu-Lung-Muscel.

Venitul cutiei „pentru săraci“ pe care paracliserul o poartă prin fața credincioșilor sărbătoarea, a produs și anul acesta, cu cea din poarta biserică, care are acelaș scop, suma de lei 11.465.

Pentruca enoriașii noștri să aibă o idee exactă de mersul acestor ofrande „pentru săraci“, socotim necesar să publicăm o paralelă pe ultimii patru ani, dela venirea parohului nostru aci, în raport cu cei patru ani, înainte de această mutare, timp în care era mult bănet în circulație.

Discul milei creștine a produs :

sub Pr. I. Rizescu	sub Pr. Nicolae Proca
In 1928 . . Lei 1.651	In 1932 . . Lei 6.791
1929 . . „ 1.300	1933 . . „ 9.267
1930 . . „ 1.500	1934 . . „ 9.434
1931 . . „ 1.788	1935 . . „ 11.465
Total Lei 6.239	Total Lei 36.927

Din această cutie am alimentat „masa săracilor“, am distribuit diferite ajutoare unde nevoia a cerut;

iar Dum-nică 29 Decembrie 1945, s'a distribuit celor 163 săraci din parohie și de aiurea 154 pâini, 735 kgr. mălai, zahăr, făină, orez, brânză, haine, etc. cum și alte ajutoare trimise de sufletele miloase ca și în anii precedenți.

În afară de acestea, biserica mai are ca fond inalienabil, depus la Banca Șoimul, suma de lei 12.500 drept „fond al milei“.

Tot în cadrul milei creștine, trebuie notat gestul parohiei noastre, de a trimite și anul acesta prin un comitet de doamne — în urma coletei facute în ziua de Paști — daruri bolnavilor din spital și deținuților din penitenciar ca: ouă roșii, vin covrigi, pâine, caș, cozonaci, etc.

Buletinul parohiei „Popa Savu“,
C.-Lung-Muscel

M U L Ţ U M I R I

Epitropia și Consiliul parohial al bisericii Buișteni-Muscel, aduce și pe această cale mulțumirile sale următorilor donatori pentru Sf. Biserică: Doamnei Vira Mocanu pentru 2 sfeșnice împărătești în valoare de 3000 lei și un sfeșnic mic în valoare de 300 lei, Doamnei Zoe Topoloveanu pentru una candelă și una icoană în valoare de 1200 lei. Doamnei Nineta Pr. Gh. Crețu pentru un acoperământ la iconostas în valoare de 1000 lei. Domnișoarei Doctoră Constanța Anghelescu pentru un stup sistematic pentru albine în valoare de 400 lei. Domnului Nic. Gh. Mari pentru un steag de morți în valoare de 1500 lei și 500 lei ajutor bisericii, Domnului Ioniță C. Fântânescu pentru 30 pomi plantați în curtea biserici în valoare de 300 lei, Domnului C. Moldoveanu pentru un stup cu albine în valoare de 400 lei.

Dumnezeu să le răsplătească din darurile sale cele bogate.

Pr. C-tin. Badea

Preotul Ioan Comandașu și enoriașii din Com. Principele Nicolae-Vlașca, aduc mulțumiri D-lui C-tin Vișenescu, primarul comunei pentru donația

făcută Bsericij, care constă dintr'o Sf. Icoană pentru iconostas, mărimea 50/40 cm. pictată pe lemn în valoare de 2000 lei.

Dumnezeu să-i răsplătească fapta bună pentru binele Bisericii.

Paroh. Pr. Ioan Comandașu

C Ă R T I

PROBLEME ACTUALE

Biserica: O atitudine în viață

de Sotir Zafiriu

Un cuvânt lămurilor,

de Gala Galaction.

„Bunul creștin și apărătorul credinței, d-l Sotir Zafiriu urmează mai departe cu seria micilor sale lucrări practice, menite să întărească credința noastră ortodoxă.

Azi, d-sa dă la iveală această temă: Biserica: o atitudine în viață.

Nu este o expunere după dreptare academice, dar este o manifestare de bună cucernicie și de lungă deprindere cu punctele de vedere ale înțelepciunii creștine practice.

Lumea cititoare ar fi mai folosită dacă, ar găsi pe la toate vitrinele de librărie și pe la toate chioșcurile în loc de extravaganțele zise literare de azi, asemenea lecțiuni și predici, dedicate mărturisirii noastre ortodoxe.

În aceste îndelectniciri pioase repetiția, stăruința și profuziunea citatelor din Sf. Scriptură joacă un rol important.

D-l Sotir Zafiru are temperament de predicator. Pentru aceea nu obosește să ne prezinte stăruitor, cu zeci de reveniri, același și iar același triumfuriu ortodox, ornat, cu variate candelă de lumină didactică.

Avem mare nevoie de cât mai multă literatură, devotată ideii creștine și Sfintei Biserici. Ca să

ferim în luptă cu păgânătatea cugetele creștine de rostogolirea în prăpastia necredinței desna-dejduite, trebuie să procedăm după metoda războiului: Soldați mulți și imens material de războiu.

Din păcate, azi, pe frontul acestei mari lupte, dintre credință și Hristos și tăgăduirea Descoperirii Divine luptătorii noștri sunt puțini și inexperti, iar materialul de războiu insuficient.

Lucrarea d-lui Sotir Zafiriu este dovada unui aprins devotament pentru suprema și sfânta cauză creștină. Doresc autorului mulți cititori, iar ideilor pentru care militează: apărători din ce în ce mai bine prepătiți și mai numeroși.

Azi, suntem puțini, suntem risipiți și fără multă coeziune între noi.

Măine, primejdiile și noua față a lumii ne vor învăța, încă odată, să ne mânuim și mai bine toate armele slăvitului și Sfântului Apostol Pavel, Apostolul Neamului“. (Gala Galaction)

Lucrarea este recomandată și Consiliul Central Bisericesc cu No. 1587/986 conform adresei I. P. S. Patriarh cu No. 1351/936, — spre a fi recomandată ca o lectură bună și folositoare pentru întărirea vieții religioase-morale în popor.

S U M A R :

Cântarea religioasă unisonă a copiilor	Consilier
Din viața creștină în pilde.	Al. Lascarov Moldovanu
Lecții model pentru instrucția religioasă	D. Călugăr
Episcopia misionară ortodoxă română din America	P. S. Morușca
O instalare de paroh	I. Gr. Oprișan
Limba bisericească	***
Sfințire de biserică	Asistent

CRONICA INTERNĂ

Culturale	***
Misionare	***
Filantropice	***
Mulumiri	***
Cărți	***